

oteka Jagiellone
• Sw. Anny 12

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Ч. 5. (89.)

Крыница, четверг дня 6. лютого (24. січня) 1936.

Рок III.

Орган Лемковского Союза.

Виходить в кожний четверг.

Редакция и администрация в Крынице. — Адрес „Лемко” Крыница.

Всіх читателей, котри не вплатили іще пренумерати, просиме вирівнати якнайскорше рахунки.

Уж виїшов з печаті ілюстрований Календар „Лемка” на 1936-й рок.

Ціна одного календара виносят **50 гр.** При замовленнях 10 календарей оплату поштову платить редакція.

По смерти англіцького короля.

Мільйон людей в похоронному поході.

Король англіцький Юрій V., о котрого смерти доносили ми уж в попередньому числі, помер в своєму дворці коло Льондону.

Тіло його перевезено дні 28. січня до Льондону. Сини покойного короля, а медже нима і теперешній король Едвард VIII.шли цілу 8-кілометрову дорогу піше; так само со станиці в Льондоні до катедри Вестмінстер. Королева і решта королевської родини іхали в самоходах.

На улицях Льондону в часі похоронів держало порядок 7000 поліціянтів. В катедрі Вестмінстер тіло зложено на катальку, обитом пурпуром. На домовині лежала королівська корона, висаджена 3000 дияментів.

В православній церкві на Бекінгем отдали руські емігранти, жуючи в Англії, послідний долг помершому королю через отслужене заупокойного богослужіння. На богослужінні не було ні одного представителя совітського правительства. Серед молячих ся були: великий князь Димітрій Павлович, князь Димітрій, княжна Катарина і багато інших.

О год. 10. мин. 10 рушил похорон з Вестмінстер до Підгіртонської станиці і втіч час знаменитий льондонський дзвон „Бігбян” зробив 70 ударів. В тот же самий момент послідовало 70 арматних вистрілів (Пок. король прожил 70 літ.).

Улицы, через котри переходил поход, були украсовані маштами і жалобними фіолетовою барви хоругвами. В окнах склепів були поміщені портрети короля в жалобних рамках і в квітах.

Порядок походу.

Першима за тілом ішли: англ. король Едвард, його братя, король норвезький Гаакон,

король Данії Християн, король бельгійський Леопольд і король румунський, Кароль.

За королями ішол французький президент Лебрен, генерал польської армії К. Сосніцький, югославський регент кн. Павел, австрійський вице-канцлер Штаренберг, чехословацький делегат Ян Массарик, маршал Совітів Тухачевський, грецькі князі Павел і Георг, нім. міністер загр. діл барон фон Нейрат і інші.

В Віндзорі.

О 11 год. 45 мин. останки короля переложено до вагона Підгіртонської станиці. О 12 год. 15 мин. поїзд приїхав до Віндзору. О год. 13.15 мин. перенесено тіло короля до каплиці Святого Георга, где отслужено послідну панихиду.

В тот момент, коли домовину з останками короля клали в могилу, роздалися вистріли з армат. С тим вистрілом на цілій британській імперії наступили 2 минути молчання. Молчання перервалося по 2 минутах новим арматним вистрілом.

С фронту італіянсько-абисинського. Страшна масакра под Макале.

В минувшому тижні почалася на півночі фронту під місцевостю Макале кривавий бой, котрий тривав 3 дні і був зачислений до найстрашніших в цілій війні італіянсько-абисинської.

Бой почали абисинці ударом на італіянські війська. В бою по стороні абисинців брали участь 25 тисяч чорних воїнів. Удар був так сильний, що пер-

шого дня італіянські війська були уступити. В другому дні італіянці достали підкріплення і почали контрофензиву при помочі армат, самолетів і машинних карabinів, сюди в абисинських рядах смерть і знищеннє. Пак піхота припустила атаку на абисинську армію. Вывязалася завзятій бой на багнети.

Які були послідства той трохи дневної масакри? Інши цифри подають італіянці, а інши абисинці. Вірогідно по стороні абисинців страти виносять близько 5 тисяч убитими і ранеными, а по стороні італіянців понад 1 тисячу. Помимо того єдинак побідителями уважають абисинців.

Начата недавно італіянська офензива на півдні фронту є єдина приостановлена.

Акція Т-ва П. Б. П. Ш. Н. в ділі будови народних школ.

Одном барз поважном причином, вспиняючом належите розвитє народних школ і реалізацію вселюдності наукання є єдина мале число школних будинків і лекційних комната.

Тому недостаткови може зарадити лем інтенсивна акція будови школ, котру мусить вести помимо господарчої кризи. Закон з дні 17. лютого 1922. р. накладат на громади обов'язок будови школ при помочі з сторони Скарбу Держави. Держава однак видає з бюджету великі суми на оплату учительських етатів і не може тепер дотримати акції будови школ.

В том положеню пришло з помочом населені, основуючи в р. 1933. Товариство Підтримки Будови Публичних Школ Народних. Ціль того товариства є помагати сільським громадам і містам в акції будови школ через: 1) уділяння територіальним самоуправам долготермінних і безпроцентних пожичок на будову нових школ 2) уді

лянє запомог на тутор саму ціль. Фонди, котрыма Т-во располагает, складают ся с членских складок (по 4 зл. рочно) со значков на школьны свідоцтва, оплат от школьных книжок, импрез и т. д.

Треба признати, же в первом ряді Т-ва стануло учительство народных школ, котре не лем через свое членство дало основы Т-ву, але также єст головным организатором кружков в терені. Ему належит признати поважны доходовы позиции, плывучи от школьной молодежи, котра в каждой школі и в каждой клясі творит кружки участников Т-ва.

Назагал заобсервовано, же місто принимат жившу участь, як село в акции финансовой помочи на ціли будовы школ, котра в нашем окрузі школьном має поза собом поважны позиции, выказуючи, же в р. 1935. в окрузі новосандецком достало пожички 19 місцевостей на суму 35 тысяч золотых и 4 місцевости запомогу на суму 20 тысяч 300 зл.

Разом округ новосандецкий одержал в р. 1935 суму 55 тысяч 300 зл. Если возме ся под увагу, же загальний кошт будовы школ в р. 1935. выносил 154 тысячи 661 зл., то переконаме ся, же участь Т-ва в финансуваню будовы школ єст барз поважна.

В интересі дальншого розвитя той акции, населенє повинно живо заинтересовати ся Т-вом и жертвуючи малы сумы на ціли Т-ва, памятати, же будзе сильну Державу, оперту на просвіченых гражданах.

Аджек не жалуйме гроша на ціли Т-ва
П. Б. П. Ш. Н.!

Не мают счаств.

В осени 1935. всі світовы, а особено англіцкы и францускы газеты писали широко о том, что бывший с ласкы Німцов украинский „гетьман“ Павло Скоропадский и ёго права рука, Владімір Коростовец мали барз неприємный и ганьбачий процес перед сто-

личним англіцкым судом с англіком Туфнелем, в котором то процесі выявилось, што оба тоты велькы світила украинской державности до сполки с тым Туфнелем цыганили гроши от неосвідомленых англичан под предлогом политычной украинской агитации, а собраны гроши уживали для себе.

С той нагоды газеты світовы, а также деякы наши назвали „гетьмана“ Скоропадского ошустом, авантурником, шантажистом и т. д.

Барз не в смак было то нашему „Украинському Бескиду“, котрый аж в двух числах осенью 1935. р. а то в числі 42 и 43. як мог так боронил „гетьмана всієї України“, писал што всюто тута неправда и выдумка гетманских ворогов, а кромі того гроздно заповідал, што „гетьман“ поручил своим адвокатам притягнути до судової отвічательности выдавництва, што помістили брехливы и напастливы информации, взглядано пресову агенцию, што их в сьвіт пустила. Вкоротці с Льондона надойде отпис судового протокола и т. п. необходимых документов для ужитку суда.

Але якоси минат пару долгых місяців, а „гетьманскы адвокаты“ не выступают с процесами против тых газет, котры назвали „гетьмана“ так негарді и якоси не присылают тых судовых протоколов, котры мали „гетьмана“ так очистити.

Прикро признати ся, но не мают наши „самостійники“ стастя до кандыдатов на украинский державный пресгол. Вильгельм Габсбург „себто“ Василь Вышиваный спаскудил свою фамелю и своих вірноподданых галицкых украинцов перед судом француским, а Скоропадский своих „зякордонців“ перед судом англіцким.

Барз побожны.

На днях помер в львовском вязничном шпиталю Владімір Герета, член украинской террористичной организации т. зв. „Органи-

зации Украинских Националистов, котра на совісти своїй має численны убийства, подпаленя и ини злочины.

Герета сідил за тое, што на поручене той организации замордовал украинку, дочку священника Ковалюка и студента Копача, а также приготовлял ся мордовати украинца, студента прав, Дмитерку в Подбережцах коло Львова, за тое, што будьтобы они были довіренными державной поліции и зраджовали перед ньом пляны украинских террористов.

Суботняшне (25. січня) „Діло“, орган украинского „Унда“, котрого посли засідають в варшавском сеймі и так часто співают на нуту лъяльности и згоды украинцов с Польшом, повідомило, што в неділю дня 26. січня о год. 12. в полудне в катедральном соборі св. Юра во Львові буде отслужена за упокой души Владіміра Гереты панахида.

Барз побожны и богочестивы сут тоты „каноники“ под боком метрополиты Шептицкого, што так ревно молят ся за души таких преступников, котры людей мордуют як куры, но замічательно лем того, длячого молитвы свои они так наперед оголошуют аж в газетах. О том напишеме другым разом.

ЦИ КУПИЛИ ВЫ УЖ
КАЛЕНДАР
ЛЕМКА
на 1936 рок?
ЕСЛИ НІ, ТО ЗРОБТЕ ТОТО,
ЯК НАЙСКОРШЕ!
КАЛЕНДАР КОШТУЄ ЛЕМ ВСЬОГО
50 грошей.

ПІСМО СВАТА АСАФАТА.

Русь перешла много бід! Были у нас татары и турки и шведы и французы, были и свои „світути“ — але все якоси Русь вышла с тых заверух побідоносно и 1000 літ пережила и уж єй иде на другу тысячку. Правда не всі єй діти сут разом и не всі жиуют в згоді, але с того ище не мож мірковати, же Русь slabne. Напротив — в несчастю ци в борбі люди ся гаррут — то и Рус ся гартує — бо ище має велику задачу на світі выполнити.

Маме на нашой Галицкой Руси и в Карпатской тыж своих врагов, што недавно, бо лем дакых пятдесят літ существуют. Вшитки их знали. Пятдесят літ тому назад ище ся не звали так як тепер, бесідовали по „руски“, гнет за пару літ до того „руский“ додали несъміло „украинский“ и говорили або писали „руско-український“ — аж в часі великої войны переоначили назву — на чисто украинский. А то вшитко с помочом Німцов. Німцы давали (и дают до днес) гроши ріжным кепским украинским политыкам, а тоты зас кричали в віденском парламенті, же ніт Руси, ани Руснаков лем украинцы. Німцы были ради с того бо така политыка на их руку (ослабити Русь), бо мали пред ньом страх и тераз мают. То тыж министры цисарскы в Відню гласкали и стискали руки всяким Левциким, Будзиновским, Романчукам за тое, же ся вырекли матари — Руси.

И посыпали ся гроши на украинскы школы на украинскы товариства, на „Просвіту“. А украинскы политыки авансовали на гофратов. Перед нами были двери позамыканы, нам недали жадной субсидии на наши общества просвітительны, культурны ци економичны, бо гайдамакы лидеры клеветали, доносили на нас, же мы маме змову с москалем и хцеме цисара зрадити.

Пришло до того, же нас зачала жандармерия слідити, переслідовать, а потом такой арестовать и о зраду судити. Но и наконец пришол Талергоф!... Вот до того допровадила сліпота и брак трезвого зmysла у украинских головачей.

Як відомо, Австрія и Німцы бояли ся Росии. Бояли ся, бо Росия стремила до того, жебы ся укріпiti на Балканах. Росия мала уж постановлено от давна заняти Цареград. До того самого перли Австрія и Німцы. То была тыж одна с причин світовой войны. Украински кепски политыки запевняли австрійских министров, же лем войну зачнут, то ціла Украина „от Карпат аж по Кавказ“ повстане и с процесиом и хоругвами выйде пред „освободителей“. Но и як было не поперати украинских верховодов: Васильков, Петрушевич, Левицкых. А до того — свободный престол „короля України“ для одного Габсбурга — интерес кокосовый.

1914 рок. Страшна война. Правда же Украина не повстала. Австрія за Карпаты погнала, але и Росия мусіла ся цофонути. Відомо — німец може не сильнійший был — але мудріший и сорганизованый. Заняли німцы а при них и австрійцы цілу днешну Польшу и Україну аж по Кіев. Розсіли ся як на свої землі и давай работати и вивозити, што ся дало. В Німеччині и в Австрії не было што істи, цывильный народ голодовал а и войско тыж, але Украина поперла. Хліб, картофлі, статок, масло, загальну всю, што ся дало с'isti, вивезли німцы до свого краю, а народ на Україні голодовал. Але украинскы политыки не голодовали — им ся барз добре поводило. Што их обходил народ.

(Продолжене в слід. числі)

**Про Апостольську Адміністрацію
Лемковщини.**

Днеська видиме ошибку давної духовної управы на Лемковщині: насильна українізація, загонистість, замала чуткость управителя. Днеська видиме такоже и наслідства ошибок: страшне моральне знищене Лемковщини. В послідній хвилі, коли Лемковщина уж лежала в руїні, компетентні власти пришли єй с помочом в формі установлення Апостольської Адміністрації. Тота помоч хоць припозднена, але іще добра, якби не інша вража робота.

Як уж стало певним, што Лемки достануть Апостольського Адміністратора, котрий што до власти єст ровный митрополіт, бо подлагат безпосередно Папі Римському, шмарили ся українські газети на Апостольську Адміністрацію и Апостольс. Адміністратора с всякою лайками, клеветати, а навет за „гадючи фонди” почато во Львові видаюти малу українську газету „Наш Лемко”, яка має стало гавкати на Апостольского Адміністратора. Тоту песячу роботу розмаїтими штуками подперають большевицькі ячейки, яких на Лемковщині єсть дост дуже.

На тото вчітко не озерат ся Апостольский Адміністратор, лем своє робит так, як заповіл в своєм першом посланю, робит розважно, пильно и все доцільно. Барз тяжка тата робота, бо поламане тяжко направити. Не даст ся она ту подробно описати, бо днеська не вольно ище висвітляти єй публично. Погодивше история на основі канцелярійних актов мусить выдати о ней гардый осуд. Днеська, яко певне, можна здрадити, што наш Найдостойніший Апостольский Адміністратор барз на тото смотрит, чтобы не пополнил якой ошибки такої, яку пополнил єго попередник, Гремиський епископ. Кебы лем Пан Бог дал ему кріпке здраве, то сполнит своє трудне посланництво.

Люди доброй волі! як будете видіти, што дашто дотычно церкви не так иде, як маєти, пиште нашему Найдостойнішому Архипастыру в замкненом письмі, бо он не може всяди быти и всю знати! Кажде писмо, яке прийде до єго канцелярии, сам отверат и читат, а як треба, какже справу розслідити, а потом рішат. Нич не уйде єго уваги и никто не втече, як завинил, достане своє, хоць нераз долше треба было ждати на вимір справедливости. Плятого не розумно зробил тот господин, котрий в Лемку Ч. З. написал статю „церков ци концертова саля”. Треба было, як автор статі добре хотіл, написати до Апостольской Адміністрации, што там и там зашло таке. Не можна операти уредоване на газетах.

Іще и тото не завадит знати, што наш Апостоль. Адміністратор все всесторонно справу розберат, закля ю рішит, для того не боит ся погроз. Што до церковного майна, або грошей, то єст звязаний присягом, для того не може зробити никому нияких уступок.

Хоць ище долго-долго треба працювати, чтобы на Лемковщині вернули ся давни времена, але уж днеська, по рокови тяжкою працы, видно выражений зворот на ліпше.

о. І. Полянський
Канцлер.

* * *

Повыше поміщаме без змін
одержане писмо. От себе за-
значаме однак, же минул уж
перешло рок от часу утворе-

ня Апостольской Адміністраціи, а народ не видит нияких змін на ліпше и починат тратити віру в слова и приречена Апостольского Адміністратора. Народ жадат діл, не слов.

СМЕРЕКОВЕЦ, ПОВІТ ГОРЛИЦЫ.

Дня 29.XII. отбыло ся в Смерековци Обще Собране членов читальні им. М. Качковского. На собране явили ся праві всі члены и много інших селян, котры вступили в члены читальні.

Собране открыло предсідатель Василь Пиртей и перевел выбор правленя на час собраня. Доклад касовий выголосил г. Григорий Станчак, а доклад о загальній діяльности читальні за минувший рок г. М. Федорко.

Г. Т. Ядловский выголосил реферат о значеню читальні в селі, а г. Иван Астряб — о значеню організації в народі.

По уділеню уступаючому выділу абсолютории, выбрано новий выділ, до котого вошли: Предсідатель: Пиртей Василь, заст. предсідателя: Златыканич Дмитро, секретар: Станчак Григорий, бібліотекар: Землян Папро, касиер: Ворона Иван. До контрольной комісии выбрано: Пиртей Гаврила, Ядловского Василя и Дуду Киприана.

Присутні розвинули широку дискусію над основанем молочарні, заведенем овочевих садов и сорганизованем конкурсу буракового.

Собране окончено отспіванем гимна: „Пора за Русь”!

Присутній.

ВОРОБЛІК КОРОЛЕВСЬКИЙ ПОВ. КОРОСНО.

Дня 5.I. 1936. состояло ся в Вороблику Кор. собране членов чит. им. Качковского. Собране открыло предс. Петро Вархоляк. Предсідателем Собраня выбрано упр. школы г. Стефана Барну, секр. Анну Копчак.

Г. Ст. Барна, обнимаючи предсідательство, представил в коротких словах заслуги пок. Гр. С. Мальца и святы К. Н. Чайковского, а Собр. почтило память тых двох руских патріотов 1-дно минутным молчанем. Дальше предс. Собр. в дольшом докладі представил историю основаня Общества пок. М. Качковского и пояснил девиз Т-ва „моли ся, учи ся, труди ся, трезви ся”.

По том докладі приступлено до ділової часті Собраня. С доклада бібліотеки узнали мы, што чит. має бібліотеку с 300 томов. Доклад касовий, выголосений касиєром Сп. Драганом, выказал, што матеріяльний стан чит. в отчетном році значно поправил ся. (Доход: 58·29 зл., расход: 440·20 зл.).

Доклад о діяльности чит. выголосил секр. Управы студ. Роман Барна. Доклад был всесторонно вичерпуючий, в котром докладчик належито освітлив так матеріяльну як и духому сторону чит. — всі єй добры и злы стороны. Закончил доклад призывом до дальній успішної працы на народній ниві.

По уділеню абсолютории уступаючому выділу, выбрано новий, в склад котого вошли: Алексей Михневич, яко предс., Спирідіон Драган, яко заст. предс. — Роман Барна, яко секр. — Андрей Струс, яко касиер — Анна Копчак, яко бібліот. — Дмитро Палюх и Копчак Иван, яко заступники. —

Контрольна комісия: Лев Барна, Юрий Каршнєвич и Иван Палюх.

В селі находит ся „Сільский Господар”, діяльність котрого ограничат ся до бойкота руских інституцій и до постійних нападов в газетах, особенно в газ. „Наш Лемко” на наши інституції а в головной мірі на О. Канцлера И. Полянского. Штоби всім тым клеветам дати належный отпор, загальне Собр. членов чит. приняло слідуючу резолюцию:

В виду постійно появляючих ся в українських газетах, а особено в газ. „Наш Лемко” дописей с Вороблика Кор. с нападками на О. Канцлера Полянского, руски інституції и их поодиноких членов, в котрих хулиганы и обаламучены нима, фізично и умственно упосліджены индывидуа в роді тых, котры подписали послідні додати в „Нашім Лемку” — Заг. Собр. членов читальні им. М. Качковского в Вороблику Кор. стверджат, что всі totы нападки являють ся злобним вымыслом одыниц, котры в мутной воді хотят ловити рибу. Заг. Собр. по той причині высказує Высокопреподобному О. Канц. Й. Полянскому сочувствие а заразом полну признательность за єго дотеперешну діяльность на церковной и народной ниві. При том Заг. Собр. чл. чит. им. М. Качков. заявлят, что в будучності на подобного рода злобни додати на О. Канц. Полянского, руски інституції и поодиноких членов отвічати не буде, бо было бы тото пониженем власной чести.”

Предсідатель, по вичерпаню дневного порядка, пожелал всім дальній успішної працы и закрыл собране.

Присутні отспівали с великом одушевлением гимн: „Пора за Русь”!

Належит подчеркнути, что до Выділу, выбрано молодых охочих до працы людей, в чом лежит гваранция, что праца в чит. розвине ся на всіх полях скорым кроками.

Честь и слава вам Воробличане — члены чит., за вашу стойкость и привязане до родного имени. Держит высоко руский прapor! Памятайте, что лем порыв лучной волі и оден такт всіх сердец принесе успіх Тож сміло до дальній працы на народній ниві. Больше бодрости, віри в свои силы, а побіди духа не за горами!

До труда зараз от сегодня!

А за то, штоб мы дождали ся
Свого Великодня!

Свой.

ДАЛЬШІ ПОЖЕРТВОВАНЯ НА ПРОЦЕС В ДІЛІ РУСКОЇ БУРСЫ ИМ. В. МЕЙСКОГО В НОВОМ САНЧІ.

Ексцепенция Апостольский Адміністратор 20 зл., Алекс. Гнатышак 5 зл., О. Емілиян Венгринович 5 зл., Читальня им. М. Качковского в Котові 5 зл. С колядами в Лосю горл. повіта 80·20 зл., Василь В. Карел, Лосе 5 зл. дальше по 2 зл. жертвовали: Михаил Москва, Андрей Галь, Михаил М. Паль, Петро Малецкий, — Василь Рогоц 1·15 зл. всі с Лося. Збором занял ся г. Василь Рогоц.

С колядами воспитанников Русской Бурсы в Горлицах пожертвовано 8 зл., г-н Роман Максимович 2 зл., г-н Иван Пелеш — Липна 1 зл., Чит. им. М. Качк. в Мохначі Нижній 10 зл., г. Петро Зая Мохначка нижна 2 зл. Всім „колядникам” и тым, котры заняли ся збором, а также всім жертвователям выділ бурсы складат сердечне: „Бог заплать”!

КОЛЯДА УЧЕННИКОВ РУСКОЙ БУРСЫ
В ГОРЛИЦАХ.

Воспитанники Русской Бурсы в Горлицах ходили в день Богоявления Г. с „вертепом“ в с. Лосю, где их барз сердечно приняли. Собрано на цели бурсы сумму 38.05 зл. Пожертвовали: Василь Евусян 5 зл.; по 2 зл.: Гр. Евусяк, П. Евусяк, Ю. Шлянта, П. Фекула, М. Галь и А. Галь; по 1·50 зл.: о. Хиляк и г. Жидяк; В. Карел 1·40 зл.; по 1 зл.: Е. Галь, П. Малецкий, Г. Шлянта, Горник, Кондратик, Москва, И. Дудра и М. Евусяк; С. Шлянта 0·65, Кроль 0·60; по 50 гр. П. Дутка, Ю. Фуртак, А. Телех, Гыжа, Кондратик, Спольник, Долинский, С. Евусяк, Трембач, Палюх, М. Хома и Рогоц. Решта дробны пожертвования.

В Горлицах собрано 10 зл.

С общей суммы отдано 8 зл. на Русскую Бурсу в Новом Санчи, 5 зл. на памятник Сандовичам, а решту обернено на подписку газет, библиотеку и сцену.

Всім жертвователям складам глубоку и сердечну благодарность. Також дякуємо г. Евусяку Гр. за отставлене воспитанников до Горлиц.

Заряд Русской Бурсы
в Горлицах.

ПОЧТОВЫЙ ЯЩИК:

Кум Гриц, Ропки: Может оно и так єст в селі, як вы пишете, але тога ваше писмо не надає ся до газети, долге, ровлекле и неясне.

Заряд школы – Складисте: Штоби открыти читальню им. Качк. треба сойти ся 7–10 особам старшим (господарам), котры, яко члены основателі подписуют просьбу слідуючого содержання: „До Головной Управы Общества им. М. Качковского во Львові“, Валова 14. — Мы низше подписаны, господары села почта, яко члены-основателі просиме о основане у нас читальні и о высылку нам всіх потребных статутов и друков на адрес В присланом поученю сут точны даны, як треба дальше поступати.

В неділю дня 9. лютого 1936

о год. 2 попол. отбуде ся в Кункові пов. горлицкого в домі читальні

Обще Собрание

ЧЛЕНОВ ЧИТ. ИМ. М. КАЧКОВСКОГО, на котре выділ запрашат всіх руских интелигентов и людей с сусідних сел.

Порядок собрания:

- 1) Открыте собрания и выбор президии.
- 2) Отчитане протокола с послідного собрания.
- 3) Доклад касовий и с діяльности выділа и уділене абсолютории.
- 4) Выбор нового выділа.
- 5) Внесеня членов.

По собраню аматорске представлене и забава с танцами.

Секретар:
I. Співак

Предсідатель:
К. Цеклиняк

Што чути в світі.

Москва: Совітська агенція телеграфична доносить с Гуриєва, што сильний вітер оторвал от берега и унес на полне море бруду леду, на которой находило ся 1680 рыбаков и 1486 коней. Рыбаки мають надательный аппарат радиовий и удерживают сталый контакт с містом Гуриєвом. Они доносят, же мають корм и опал на 40 дней. С Гуриєва выслано спасательну експедицию.

Прага: Газета „Socialdemokrat“ подає с Берлина сензацийну вість о хвороті Гитлера, у котрого лікарі мали сконстантовати рак горла. Всюлюдно бесідуют, што вирізаний в прошлом року у него полип, оказался в дійсності раком. Тепер звернено ся до кількох найлучших специалістов світу, чтобы подняли ся лічити Гитлера.

В Полудневой Америці пануют тепер не-звичайно сильны морозы, котры доходят до 50 градусов низше зера. В послідних трох днях занотовано 129 смертей от замерзання. Замерз также найбільший на світі спад води на ріці Ніагара.

Шангай: Калган, столица Внутренней Монголии єст занятый через войска японско-манжирски. Отділы китайских войск выцофуют ся постепенно с того міста. Також урядников китайских заступают урядниками монгольско-манжурско. Калган лежит в отдаленю 150 км. от Пекина.

Нью-Йорк: На конгресі ради народной амерыканских жидов, делегат англицкий заявил, же амерыканцы и англицы жиды зберают фонд в высоті 15 миллионов долларов на запомоги для 100.000 жидов, емigrantov с Ніемеччини.

Атены: Оголошено результат выборов до парламента в Греции. На 300 послов партия Венизельоса має 127., народна партія Тсальдариса 69., сторонники Кондылиса 63., комунисты 15., решта --- малы партіи.

Турецке правительство затвердило пляны на будову величезного моста, висячого над Босфором, котрый получит Европу с Азию. Мост має быти долгий на 2650 метров, с чого 700 метров буде ся операти на сильных столбах над самым Босфором. Будова має быти окончена в 3 літах и має коштовати 12. миллионов турецких фунтов.

В будучности буде можна без пересідки іхати поїздом с Парыжа до Багдада або Каиро.

Відень: В тых днях доручит посол чехословакий в Варшаві польскому министру заграничных діл ноту, котра єст отвітом на польську ноту с листопада м. р. В ноті той заявіт правительство чехословаке, же годит ся передати конфлікт полько-ческий Лигі Народов, або поддаст ся арбитражовому судови.

Телеграма.

Справа процеса о реальность „Руской Бурсы“ в Новом Санчи отходит уж от Апеляційного Суда в Кракові до Верховного Суда в Варшаві, где буде уж тепер tot 12-litný процес оконченый.

До дня 12-го того місяца мусит быти друга оплата процесова в высоті 246 зл. заплачена

и то буде уж послідний выдаток процесовый.

Понеже с многих громад, где собрано „коляды“ або их части на процесовы выдатки, ище тых грошей не прислано, а в гдекотрых селах люди их собі роспожичили — упрашаме **сейчас** их переслати, а заразом просит ся о дальши пожертвование.

Выказ жертв и рахунок процесовых коштов буде оголошеный в „Лемку“ и в „Землі и Волі“.

Гроши просиме присылати, як и до тепер, до редакции газеты „Лемко“, або на адрес предсідателя О-ва Руска Бурса в Н. Санчи — О. Романа Прислопского в Жегестові.

КТО ХОЧЕ ЗАБЕЗПЕЧИТИ СЯ
НА СТАРОСТЬ, АБО ЗЛОЖИТИ ДІТЯМ
ПРИДАНЕ, НАЙ

Заасекурує ся
в Асек. Товаристві

Вита и Краковске
во Львові

В лютым начне ся в Крыници селі

— КУРС —
ВЫПРАВЫ ОВЕЧИХ СКОР,

КОТРЫЙ БУДЕ ТРЕВАТИ 6 НЕДІЛЬ.

— Оплата за курс выносит 2·50 зл. от участника.

Каждый курсант мусит принести с собом дві овечи скоры

— до вправы.

